

ДО
Г-Н ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
СТОЛИЧНИЯ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

Към:
Доклад рег. № СОА21-ВК08-3347-(36)/07.02.2022 г.

ОТНОСНО: Становище и предложения към проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (НИД на НПОРИМДЕРДТСО)

Уважаеми г-н Георгиев,

С Доклад рег. № СОА21-ВК08-3347-(36)/07.02.2022 г., подписан от Вас, от група други общински съветници и от арх. Здравко Здравков – главен архитект на Столична община (СО), в Столичния общински съвет (СОС) е внесен за разглеждане и приемане проект на НИД на НПОРИМДЕРДТСО. Докладът с приложенията е публикуван за провеждане на обществена консултация на електронната страница на СОС¹ на 07.02.2022 г. на основание чл. 26, ал. 3 от ЗНА и чл. 4, ал. 2, чл. 15, ал. 1-3 от Наредбата за провеждане на обществени консултации на територията на СО. Във връзка с това, на основание чл. 33, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗМСМА и чл. 26а, ал. 1, т. 2 и 3 от Правилника за организацията и дейността на СОС (ПОДСОС), представям писмено становище по внесения проект и правя предложения за неговото изменение.

1. ОБЩИ БЕЛЕЖКИ

Работата по създаване на внесения проект започна с Решение № 131/25.02.2021 г. на СОС по доклад с рег. № СОА21-ВК66-1838/23.02.2021 г. за създаване на работната група, внесен от представители само на ГЕРБ-СДС в съвета. Групата е създадена десетина дни след трагичната смърт на младеж пред болница „Св. Иван Рилски“ на 14.02.2021 г., причинена от незаконен кабел захранващ с електричество

¹ <https://www.sofia.bg/en/public-consultations>

също така незаконен преместваем обект в двора на болницата. В посочените мотиви на решението, освен необходимостта от „актуализация“ на нормативния акт, е посочено и създаване на превенция за „предотвратяване на евентуални инциденти“ с очевидна връзка с цитирания случай.

Действително НПОРИМДЕРДТСО не е приведена в съответствие с две изменения на ЗУТ – от март 2019 г. и от февруари 2021 г.². Прави впечатление, че при направените от ГЕРБ-СДС промени в НПОРИМДЕРДТСО през 2020 г.³, заварените нови текстове в ЗУТ от 2019 г. бяха напълно пренебрегнати и съответно неуредени в нормативния акт на общината. Сега, макар и с твърде голямо закъснение, се предлага необходимата „актуализация“ във връзка с промените в ЗУТ от 2019 г. и е предложено не особено успешно синхронизиране с последвалите изменения от 2021 г. Почти нищо от направените предложения обаче, не може да бъде окачествено като „превенция“ на инциденти като този от февруари миналата година.

Проектът на нормативния акт е изработен без дължимата по чл. 186, ал. 1 и ал. 2 от ЗНА последваща оценка на въздействието, на което вероятно се дължат и някои от недостатъците му.

Внесения проект на НИД на НПОРИМДЕРДТСО е безспорно необходим и притежава ред положителни качества. В настоящото изложение ще се спра основно на неговите недостатъци, които ме възпират да го подкрепя изцяло, с цел да подпомогна съвета да приеме адекватен на обществените потребности и на правото нормативен акт.

Проектът на НИД на НПОРИМДЕРДТСО съдържа някои трудно обясними от правната и от обикновената житейска логика правила, някои от които в директен конфликт с нормативни актове от по-висока степен, включително и дискриминационни норми, противоречащи на вътрешното законодателство и на основополагащи актове на Европейския съюз. Предложени са по нищожен начин делегации на властнически правомощия. Предвижда се увеличаване на административната тежест в степен по-висока от предвидената в закона. Реципирането на съществена част от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на СО (НРУИТДСО) не е направено по най-добрия начин за прилагането и на двете наредби при несъответствие със законови правила. Има явни противоречия с Наредбата за пазарите на територията на СО (НПТСО), където е уредена странна и по същество правно недопустима „екстериториалност“ на пазарите спрямо общите правила. Предлага се

² ДВ, бр. 25/2019 г. и ДВ, бр. 16/2021 г.

³ Решение № 631/17.12.2020 г. на СОС.

създаването на процедури, в които отсъства необходимия справедлив баланс между публичния и частния интерес и осигурена възможност за своевременна защита на правата и интересите на засегнатите лица. Има и ред правно-технически недоразумения.

Приемането на предложения проект на наредба в този вид би могло да причини негативни имуществени и неимуществени последици за СО в средносрочен план. Част от разпоредбите не са годни да издържат на съдебен контрол. Някои от предвидените нови процедури имат потенциала да провокират ексцес при прилагането им и до основателни претенции за вреди срещу СО. Освен това, като столични общински съветници, трябва да имаме предвид, че нормативните актове на СО се следят и ползват от по-малките общини за изграждане на тяхната нормативна база, т.е. не само положителните, но и лошите решения на СО се мултиплицират и оказват влияние върху практиката на общините в страната.

2. БЕЛЕЖКИ ПО КОНКРЕТНИ РАЗПОРЕДБИ НА НИД НА НПОРИМДЕРДТСО

2.1. Към § 1

Предложената нова ал. 2 на чл. 1 от НПОРИМДЕРДТСО показва изненадващо неразбиране на новия чл. 56а от ЗУТ от февруари 2021 г., въпреки че тези изменения на ЗУТ бяха направени от 44-тото доминирано от ГЕРБ Народно събрание с активно участие на арх. Здравков – един от вносителите на настоящия доклад, както бе съобщено тогава в медиите.

Разпоредбите на чл. 56а от ЗУТ изобщо не уреждат условията и реда за поставяне на определени съоръжения и елементи, а условията и реда за издаване на разрешение за извършване на търговска дейност върху общински имоти с описаните в нормата съоръжения и елементи. Съгласно чл. 56а, ал. 2 от ЗУТ, именно условията и реда за издаване на това разрешение трябва да бъдат уредени с наредбата по чл. 56а, ал. 2⁴ или по чл. 13а⁵ от ЗУТ.

Новият чл. 56а от ЗУТ излиза извън очертания в чл. 1 от ЗУТ предмет на закона и видимо не е синхронизиран с Глава трета, Раздел втори от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), където е предвидено издаването на „разрешение за ползване на място“, за което, в съответствие с

⁴ НПОРИМДЕРДТСО

⁵ Наредбата за градската среда на Столична община.

чл. 60, ал. 1 от Конституцията, е предвидено заплащането на такса, в определен от общинския съвет размер на основание чл. 141, ал. 4 от Основния закон.

Очевидно е, че разрешението по чл. 56а от ЗУТ и това по Глава трета, Раздел втори от ЗМДТ са два различни индивидуални административни акта с различни правни основания, предмет и последици. Систематичният анализ на двата акта показва, че за да се ползват общинските терени, описани в чл. 56а, ал. 1 от ЗУТ, за извършване на търговска дейност с определени съоръжения и елементи и за ползването да се заплаща такса е необходимо кумулативното наличие и на двете разрешения. За издаването на разрешението по чл. 56а, ал. 1 от ЗУТ може да се предвиди единствено събирането на такса за техническа услуга в размер, определен по реда на чл. 7а от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност и методиката на Министерски съвет, но не и такса за ползването на общинския имот по ЗМДТ. Това законодателно решение е явно неикономично и с потенциал да създаде трудности и недоразумения в практиката, но тези му недостатъци не могат да бъдат преодолени с нормативен акт от по-ниска степен, какъвто е разглежданата наредба. Несериозно е да се твърди, че разрешението по ЗУТ всъщност е и онова по ЗМДТ.

Неясно е защо вносителите, при определяне на допълнителния предмет на НПОРИМДЕРДТСО, се опитват да избегнат императивния текст на чл. 56а, ал. 2 от ЗУТ, според който предмет на наредбата е именно определянето на условията и реда за издаване на разрешението по чл. 56а, ал. 1 от ЗУТ, а не условията и реда за поставяне и премахване на съоръжения и елементи или за издаване на разрешението по Глава трета, Раздел втори от ЗМДТ.

Определяйки с новата ал. 2 на чл. 1 от НПОРИМДЕРДТСО като предмет на наредбата условия и ред за поставяне на описаните в чл. 56а, ал. 1 съоръжения и елементи по-скоро се презумират условия и ред за издаване на разрешение за поставяне по чл. 56, ал. 2 от ЗУТ, а не за издаване на разрешението по чл. 56а, ал. 1 от ЗУТ. Така можем да стигнем дори до абсурдния извод, че за извършване на дейността по чл. 56а, ал. 1 от ЗУТ е необходимо кумулативното издаване на три разрешения – по чл. 56, ал. 2 от ЗУТ, по чл. 56а, ал. 1 от ЗУТ и по Глава трета, Раздел втори от ЗМДТ.

С оглед на това, в чл. 1, ал. 2 от НПОРИМДЕРДТСО трябва да се определи като част от предмета на наредбата предвиденото в чл. 56а, ал. 2

от ЗУТ. Облекчаване на възникналото, предполагам по невнимание, законово изискване за кумулативно издаване на два индивидуални административни акта по ЗУТ и по ЗМДТ би могло да се търси чрез формалното им обективизиране чрез един писмен документ, но не и чрез пренебрегване на наличието на единия или на другия акт.

2.2. Към § 4, т. 2 и т. 3

Новите ал. 6 и 7 в чл. 15 от НПОРИМДЕРДТСО забраняват преотдаване и/или преотстъпване под каквато и да е форма на друго физическо или юридическо лице, както и съвместно ползване по договор с трети лица, на преместваеми обекти, за които има издадено разрешение за поставяне върху общински имоти.

Предложението е правно неиздържано и нецелесъобразно.

Общината е собственик на терена, който отдава под наем и може да забрани единствено неговото преотдаване. Общината не е собственик на преместваемия обект, който се поставя върху нейния терен и може да ограничи нормативно начина на ползване на преместваемия обект единствено до изисквания за безопасност, начин на поддържане и за вида на осъществяваната в него дейност, но не и да ограничи правата на собственика му да го отдава под наем или да се разпорежда с него. Освен това, когато наемателят на общината е собственик на преместваемия обект, съвсем очевидно не може да става дума за негово „преотдаване“. Наемането на терена и предоставянето под наем или ползване на преместваемия обект са правоотношения с различен предмет и страни.

Ако все пак се възприеме, че такава забрана трябва да стане реквизит към договора на за наем на общинския терен, това означава, заради ползвания израз „преотдаване и/или преотстъпване“, че се въвежда изискване наемателят на общината да не е собственик на поставения обект. Това недоразумение може да се преодолее с редакционна поправка на текста, но всъщност изискването на вносителите вероятно е договорът да съдържа клауза *intuito personae* за начина на ползване на преместваемия обект. Това би имало смисъл само ако наемателят на общинския терен е определен с оглед на някакви негови лични качества – например лице в неравностойно положение. В останалите случаи би представлявало труден за контрол неоправдан административен ексцес. Освен това, такава забрана е сравнително лесна за заобикаляне в практиката.

Вероятно мотивът за предложените норми са възможностите за рентниерстване върху общинска собственост или за овладяване на дейността голям брой обекти от едно лице. Ако някой обаче, е в състояние да наеме

нещо от общината за 5 лева и да го преотдава за 10 лева, това не може да бъде основание за въвеждане на административни или на договорни забрани, а за ревизия на начина по който се провеждат търговете и конкурсите и се постигат наемните цени от общинската администрация.

Интересът на общината е ограничен до спазване на нормите за безопасност, поддържане на обекта и на околното пространство в определен вид, извършване на уговорената дейност и редовно заплащане на наемната цена.

2.3. Към § 8, т. 1 и т. 2

Разпоредбите на чл. 19, ал. 1 и 2 от НПОРИМДЕРДТСО съдържат недопустимо ограничение на компетенциите на главния архитект.

Съгласно чл. 19, ал. 1 от НПОРИМДЕРДТСО, схемите за поставяне се одобряват със заповед от главния архитект на Столична община по реда на тази наредба след приемането им от Общинския експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ). Приемането на схемите от ОЕСУТ е превърнато в абсолютно условие за одобряването им. След приемането излиза, че главният архитект е с обвързана компетентност да издаде формалния акт за одобряване. ОЕСУТ обаче, е помощен консултативен орган без собствена компетентност. В ЗУТ не е предвидено негови решения да са предопределящи за издаване на акта за одобряване на схема за поставяне. Главният архитект е компетентен орган по закон (чл. 56, ал. 2 от ЗУТ) за одобряване на схемите за поставяне и не може с акт от по-ниска степен да се регламентира съдържанието на неговото волеизявление да се определя от друг орган.

В чл. 19, ал. 2 от НПОРИМДЕРДТСО пък е предвидено някой от схемите за поставяне да се одобряват освен от главния архитект на общината „и от СОС“. Това е грубо смесване на компетенции между два административни органа и следва да отпадне от наредбата.

2.4. Към § 10, т. 4

Към чл. 23, ал. 4 от наредбата е предложено създаването на ново второ изречение: „При липса на устройствени показатели преместваемите обекти се съобразяват с допустимото предназначение и показатели, одобрени с подробния устройствен план за имота, а при липса на такъв – с показателите на „Производствената зона“ („Пп“)“.

Както действащия текст на нормата от 2018 г., така и новото предложение са правно неиздържани. Преместваемите обекти не са строежи и нямат нито застроена, нито разгъната застроена площ. Те действително

заемат площ от поземления имот, но тя може да бъде интерпретирана като застроена площ единствено чрез нормативноустановена фикция, което не е направено с предложения текст. Спрямо преместваемите обекти съответно, не могат да се прилагат показатели плътности интензивност, определени с устройствен план. За конкретното предложение следва да се обърне внимание и на това, че общият устройствен план няма пряко инвестиционно действие.

Иначе, нормата е видимо лобистка – правена за конкретен случай. Съгласно Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО, в Общия устройствен план на СО има доста зони без устройствени показатели, но защо с наредбата за всички тези зони се предлага прилагането именно на предназначението и показателите на устройствена зона „Пп“ („Производствена зона“), а не например „Спорт и атракции“, е свършено непонятно. Натрапва се впечатлението, че на някой точно това му е трябвало.

2.5. Към § 10, т. 7

Одобряването на схеми за поставяне е компетенция по закон на главния архитект на общината (чл. 56, ал. 2 от ЗУТ). Той може да я делегира на други лица единствено по реда на § 1, ал. 4 от ДР на ЗУТ. Прехвърлянето от СОС с наредба на функции по закон от един орган на друг е абсолютно недопустимо. Общинският съвет нито може да го прави непосредствено, нито може да задължи главния архитект на общината да го направи.

2.6. Към § 13, т. 1

Предложената нова алинея доразвива идеята на чл. 24, ал. 3, 4 и 5 от НПОРИМДЕРДТСО преместваеми обекти и рекламни елементи върху общински имоти да се поставят задължително от избрано по реда на Закона за обществените поръчки лице за сметка на титуляря на разрешението за поставяне. Това изискване категорично излиза извън предмета на наредбата и представлява недопустима административна намеса в регулираните отношения. Общината има интерес и съответно е длъжна да контролира дали поставянето на обекта или елемента, както и неговото физическо състояние, отговарят на нормите за безопасност, а не да определя изпълнителя и цената за поставянето.

2.7. Към § 19, т. 2

Определеният 6-месечен срок е прекомерен. Не е изяснено и неговото правно естество, т.е. дали е преклузивен по отношение на предвиде-

ната възможност за издаване на ново разрешение за поставяне при облекчени условия. По-икономично решение с оглед целения резултат е да се предвиди възможност за презаверка (продължаване на срока) на съществуващото разрешение.

2.8. Към § 19, т. 3

Вносителят е пропуснал необходимата преномерация на ал. 5-8. Ако е имал предвид създаването на нова ал. 5 на мястото на отменената през 2018 г., редакцията на параграфа би трябвало да е различна, като освен това е и проява на лоша нормативна практика. Новите алинеи предложени с § 19, т. 3 би трябвало да са с номерация от 10 до 12.

Забележките са към първите две алинеи от предложението във връзка с казаното по-горе в т. 2.8. В предложената нова ал. 5 с 6-месечният срок е за подаване на искането за издаване на разрешение за поставяне, а от новата ал. 9 (10) се разбира, че същият срок е за издаване на новото разрешение. Един и същ срок не може да тече спрямо две лица за две различни техни действия. Ново разрешение за поставяне, освен това, е логично да се издаде едновременно или в някакъв срок след загубата на действие на предходното разрешение. Препоръчително е в случая да се следва избраната от законодателя логика в чл. 153 от ЗУТ за презаверка на разрешенията за строеж.

2.9. Към § 23

От заглавието на новия раздел се предполага, че той е предназначен да уреди на подзаконово ниво обществените отношения, които урежда чл. 56а от ЗУТ. Както посочих по-горе, чл. 56а от ЗУТ не урежда поставянето на определени съоръжения или елементи, а издаването на разрешение за извършване на търговска дейност с такива обекти или елементи върху терени публична общинска собственост. В предложения нов раздел, освен това, се предлагат условия и ред за издаване на „разрешение за ползване на място“, което е предмет не на чл. 56а, ал. 1 от ЗУТ, а на Глава трета, Раздел втори от ЗМДТ със съответните последици. Всъщност, проектът на НИД на НПОРИМДЕРДТСО, въпреки изричния текст на чл. 56а, ал. 2 от ЗУТ, оставя без регламентация условията и реда за издаване на разрешение за извършване на търговска или друга дейност по чл. 56а, ал. 1 от ЗУТ, а урежда условия и ред за издаване на разрешение, предвидено в ЗМДТ.

В новия Раздел Vб от наредбата не е изяснено отношението на разрешението по чл. 56а, ал. 1 от ЗУТ спрямо разрешението по Глава трета,

Раздел втори от ЗМДТ, както и спрямо разрешението за поставяне по чл. 56, ал. 2 от ЗУТ.

Ако разрешението по чл. 36г, ал. 1 от наредбата е това по чл. 56а, ал. 1 от ЗУТ, събирането на такса за ползване на общинския имот въз основа на него е в противоречие с чл. 60, ал. 1 от Конституцията на Република България.

Директното реципиране в новия раздел на текстове от НРУИТДСО не синхронизирало двете наредби, а създава допълнителни въпроси за начина на съвместното им прилагане. Не е решена и явната колизия с действащата НПТСО.

Предложените т. 2-5 от чл. 36г, ал. 4, макар и да замества действаща норма на НРУИТДСО със същия текст, са дискриминационни и недопустими както от вътрешното ни законодателство, така и от основополагащите актове на Европейския съюз.

2.10. Към § 27 и § 28

Законът не предвижда въвеждане в експлоатация на преместваеми обекти и на рекламни елементи. В случая, с наредба на общинския съвет е предвиден разрешителен режим за експлоатация на тези обекти и елементи, което необосновано увеличава административната тежест в регулираните отношения. Логиката на закона е режимът да е уведомителен.

2.11. Към § 30

Предложеният ред за премахване на обекти и елементи по чл. 36г от проекта на НИД на НПОРИМДЕРДТСО (чл. 56а, ал. 1 от ЗУТ) е небалансиран и противоречи на основни принципи на правовата държава, тъй като не дава адекватна възможност на засегнатите граждани и организации за своевременна защита срещу действията и актовете на администрацията. В краткосрочен план този ред ще има бърз и видим положителен ефект. Той обаче, има потенциал да провокира изпълняващите мерките за премахване чиновници към ексцес и корупция. Непрецизното изпълнение на процедурите по премахване, описване, съхранение и т.н. със сигурност ще доведе и до основателни претенции за причинени вреди. В средносрочен план е малко вероятно предложените разпоредби да издържат съдебен контрол, ако бъдат оспорени пред административния съд. Въпреки обективната необходимост от бързи мерки спрямо такива обекти, следва да се отбележи, че предвиденото посегателство върху обекти и елементи частна

собственост, без да е издаден индивидуален административен акт и съответно без възможност за защита, е прекомерно и в противоречие с чл. 4, ал. 1 и чл. 17, ал. 3 от Конституцията на Република България.

3. ПРЕДЛОЖЕНИЯ

3.1. § 1, т. 1 добива следната редакция:

„1. Създава се нова ал. 2:

(2) Тази наредба урежда и условията и редът за издаване на разрешения по чл. 56а, ал. 1 от Закона за устройство на територията.“

3.2. В § 4 т. 2 и т. 3 се заличават, а посочената като т. 5 става т. 3.

3.3. В § 7 се правят следните изменения и допълнения:

3.3.1. В предложената с т. 3 нова ал. 3 изразът „от всяка от ограждащите стени на“ се замества с думата „около“.

3.3.2. В предложената с т. 5 нова ал. 6 преди думата „проектантска“ се добавя изразът „с професионална квалификация „архитект“, „урбанист“ или „инженер-геодезист“ и“, а след думата „правоспособност“ – изразът „придобита по реда на Закона за камарите на архитектите и инженерите в инвестиционното проектиране“.

3.4. В § 8 се правят следните изменения и допълнения:

3.4.1. В предложението с т. 1 текст на ал. 1 думата „приемането“ се замества с „разглеждането“.

3.4.2. В предложението с т. 2 текст на ал. 2 изразът „а тези в I-ва и II-ра зона и тези, касаещите рекламните елементи над 2 м², се разглеждат и приемат и от Столичния общински съвет“ се заличава.

3.5. В § 10 се правят следните изменения и допълнения:

3.5.1. Т. 4 добива следната редакция:

„4. Ал. 4 се отменя.“

3.5.2. В предложението с т. 2 текст на ал. 7 изразът „когато имотът се намира в I-ва, II-ра, III-та, IV-та и V-та зона, а в VII-ма зона – от главния архитект на съответния район, на чиято територия се поставя обектът“ се заличава.

3.6. § 13 добива следната редакция:

„§ **13.** В чл. 24 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинеи 3, 4, 5 и 6 се отменят.

2. Създават се нови ал. 7-10 със следното съдържание:

„(7) Разрешенията за поставяне се публикуват в Единния публичен регистър по устройство на територията по чл. 5а от Закона за устройство на територията.

(8) При забавяне на поставянето върху терени – общинска собственост, за срок по-дълъг от 6 месеца след издаването на разрешението за поставяне, разрешението губи правното си действие. При изтичане на шестмесечния срок лицата по чл. 223, ал. 2 от Закона за устройство на територията съставят констативен протокол за установяване на неспазването на срока за поставянето.

(9) В случай че поставянето не е извършено по причини, независещи от титуляря на разрешението, срокът по предходната алинея не тече за времето, през което същите са съществували. Титулярят на разрешението е задължен да уведоми незабавно общинската/районна администрация за тях.

(10) Не се разрешава преместваеми обекти и рекламни елементи да се ползват не по предназначението им.“

3.7. В предложението с § 18 нов чл. 28а изразът „удостоверение за въвеждане в експлоатация“ се замества с „разрешение за поставяне“.

3.8. В § 19 се правят следните изменения и допълнения:

3.8.1. Т. 2 добива следната редакция:

„2. Създава се нова ал. 5 със следното съдържание:

(5) В 14-дневен срок след изтичане на срока на действие на разрешението за поставяне лицето по чл. 24, ал. 2 може да поиска презаверката му за нов срок на действие в случаите, в които той отговаря на нормативните изисквания за това. Към заявлението се прилага декларация, че не са настъпили промени в основанията за издаване на разрешението, документи, доказващи безопасността на конструкцията и правилното функциониране на инсталациите и съоръженията в обекта и временните връзки с мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура, и снимков материал към момента на подаване на заявлението. В тези случаи не се пред-

ставя нова документация по чл. 28. Разрешението за поставяне се презаверява от органа, който го е издал в 14-дневен срок от постъпване на искането.”

3.8.2. В т. 3 се правят следните изменения и допълнения:

1. В предложената нова ал. 9 става ал. 10, изразът „е издадено ново разрешение за поставяне” се заменя с „разрешението за поставяне е пре-заверено”, а изречение второ се заличава.

2. Предложената нова ал. 10 се заличава.

3.9. Предложеният с § 23 нов Раздел Vб се нуждае от цялостна принципна преработка, тъй като противоречи на нормативни актове от по-висока степен и не е синхронизиран дори с останалата нормативна база на СО.

3.10. Създава се нов § 26а:

„§ 26а. В заглавието на Глава шеста изразът „въвеждане в експлоатация” се заличава.”

3.11. § 27 добива следната редакция:

„§ 27. Чл. 79 се изменя по следния начин:

„Чл. 79. (1) Титулярят на разрешението за поставяне е длъжен в 7-дневен срок от фактическото поставяне на обекта или елемента да уведоми писмено дирекция „Общински строителен контрол”.

(2) Датата на фактическото поставяне на обекта или елемента се вписва в регистър към издаденото разрешение за поставяне.”

3.12. § 28 добива следната редакция:

„§ 28. Чл. 80 се отменя.

3.13. § 29 добива следната редакция:

„29. В чл. 81 се правят следните изменения и допълнения:

1. Ал. 1 се изменя по следния начин:

„(1) Лицата по чл. 223, ал. 2 от Закона за устройство на територията извършват поне веднъж месечно проверка на всички преместваеми обекти. При установяване на нарушение се съставя констативен акт по чл. 57а, ал. 2 от ЗУТ.”

2. Ал. 2 се изменя и допълва по следния начин:

„(2) В 7-мдневен срок от връчването на констативния акт по ал. 1 кметът на общината издава заповед за премахване на преместваемия обект, на рекламния, информационния или монументално-декоративния елемент, в която указва срок за доброволно изпълнение и разпорежда на дружествата, доставчици на електрическа и топлинна енергия, вода и газ, незабавно да прекратят доставките до определения за премахване обект. Заповедта се връчва на собственика на обекта, който може да я обжалва по реда на чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията.“

3. Ал. 8 се изменя така:

„(8) Когато собственикът на преместваемия обект, на рекламния, информационния или монументално-декоративния елемент, поставен върху имот общинска собственост, е неизвестен, адресът му е неизвестен или не е установен на посочения от него адрес, констативният акт и заповедта за премахване се поставят на видно място върху обекта и на определените за това места в сградата на общината, района или кметството, което се удостоверява с протокол, подписан от двама свидетели.“

4. Ал. 10 се изменя по следния начин:

„(10) Когато при извършването на проверките по ал. 1, лицата по чл. 223, ал. 2 от Закона за устройство на територията констатират, че обектът се ползва в нарушение на условията на разрешението за поставяне, те съставят констативен акт, въз основа на който кметът на Столична община със заповед забранява ползването на обекта и разпорежда неговото освобождаване, както и прекъсване на захранването му с електрическа и топлинна енергия, вода и газ. Разпореждането е задължително за дружествата, доставчици на електрическа и топлинна енергия, вода и газ и се изпълнява незабавно.“

5. Създават се нови ал. 11 и ал. 12:

(11) След отстраняване на причините, които са предизвикали забраната по ал. 10, и след заплащане на дължимите глоби, обектът се въвежда в експлоатация или се разрешава ползването му.

(12) Въз основа на влязла в сила заповед по ал. 2 и протокол за извършени разходи по премахването се издава заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 418 от Гражданския процесуален кодекс.“

3.14. Предложеният с § 30 ред за премахване на съоръжения и елементи по чл. 56а от ЗУТ се нуждае от цялостна принципна преработка за привеждането му в съответствие с принципите на правовата държава и

даване възможност на засегнатите граждани и организации за своевременна адекватна защита срещу евентуални противоправни действия на администрацията.

3.15. § 31 се заличава.

3.16. В предложението с § 34 нов чл. 94в изразът „без да е въведен в експлоатация или в нарушение на условията за въвеждане в експлоатация“ се заменя с „в нарушение на условията на разрешението за поставяне“.

3.17. § 35 се заличава.

Борис Милчев,

Общински съветник

(електронно подписано)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Държавна агенция "Електронно управление"
Система за сигурно електронно връчване

Връчител	Борис Силвестриев Милчев
Изпратено на	20.02.2022 19:59:53 SHA-256: A8F37765891E93C1C30955C9FCC74166836DB9EA409A0925B78097E13FF55161
Получатели	СТОЛИЧНА ОБЩИНА
Заглавие	Към Доклад № СОА21-ВК08-3347-(36)/07.02.2022 г.
Съдържание	
Документи за връчване	Становище и предложения към НИД НПОРИМДЕРДТСО 2022.docx 75.4 KB Sha256: 3DA2A7BE7AAA0A1EB8A5BB907D143B687990AC90B215742CF860A3298EE93C4A

Digitally signed by State e-
Government Agency
Date: 2022.02.21 06:19:20 +02:00
Reason: Non-Repudiation of Origin
Location: Bulgaria, Sofia